

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Jany Kubenové, v právní věci žalobce S.E., proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka, Havířská 514, 664 84 Zastávka u Brna**, o žalobě proti rozhodnutí č.j. ze dne 1.12.2011,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím č.j. ze dne 1.12.2011, žalovaná věcně příslušná podle § 163 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění změn a doplnění (dále jen zákon o pobytu cizinců) podle ust. § 129 odst. 1 ve spojení s ust. § 129 odst. 3 tohoto zákona zajistila žalobce za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství a podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců stanovila dobu zajištění v délce 60-ti dnů shodnou s dobou vykonatelností. Rozhodnutí odůvodnila tím, že dne 30.11.2011 bylo žalobci předáno rozhodnutí, kterým se zastavuje řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti žádosti, neboť členským státem příslušným k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu je Maďarská republika. Vzhledem k tomu, že žaloba proti takovému rozhodnutí nemá ve smyslu zák. č. 325/1995 Sb., odkladný účinek, cizinec není v postavení žadatele u udělení mezinárodní ochrany a vztahuje se na něj zákon o pobytu cizinců. Dne 1.12.2011 byl neočekávaně zrušen let společnosti ČSA OK 786 do Budapešti, kterým měl být cizinec transferován dle Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 Sb., (Dublinské nařízení). Na základě tohoto

skutkového stavu jsou dány důvody pro zajištění cizince na základě shora uvedeného zákonného ustanovení, neboť cizinec na území ČR vstoupil dne 14.11.2011 bez platného cestovního dokladu a víza, skrytý v nákladovém prostoru kamionu bulharské státní poznávací značky a dále bylo zjištěno, že dle Dublinského nařízení je příslušná k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu Maďarská republika, která s převzetím cizince vyslovila souhlas. Protože nové předání cizince není možné realizovat do 48 hodin, protože maďarská strana předávané cizince nepřijímá v pátek a ve dnech pracovního volna a dle Nařízení vyžaduje informaci o transferu nejméně tři dny před jeho uskutečněním, bylo nutno cizince zajistit.

Žalobce v žalobě proti rozhodnutí žalované namítá, že ust. § 129 zákona o pobytu cizinců nelze vykládat tak, že naplněním důvodů zde uvedených je vždy založena pravomoc (či povinnost) policie cizince zajistit, aniž by bylo nutné přihlédnout i k dalším okolnostem případu. Takovýto výklad je neslučitelný se zásadami uvedenými v § 2 správního řádu. Existence okolností stanovených v § 129 zákona o pobytu cizinců žalovanou nezabývá povinnosti i nadále zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící též ve prospěch cizince a následně k nim přihlédnout. K zajištění cizince by mělo dojít pouze v případech, kdy je takový zásah nezbytný vzhledem ke všem okolnostem případu a to i tehdy, kdy došlo k naplnění ust. § 129 zákona o pobytu cizinců. Žalovaná svá skutková zjištění omezila na rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ve věci mezinárodní ochrany, žádné samostatné šetření neprováděla. Porušení ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu spatřuje v tom, že není z napadeného rozhodnutí poznatelné, pro které důvody k jeho zajištění došlo, na základě jakých konkrétních skutečností žalovaný dospěl k závěru o nutnosti zajištění. Žalovaný také neodůvodnil délku zajištění a jeho přiměřenost vzhledem k předpokládané náročnosti předání do Maďarské republiky. Žalovaný také pominul provést dostatečné šetření k otázce aplikace ust. § 129 zákona o pobytu cizinců. Vady řízení způsobují nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaná ve vyjádření uvádí, že dle ust. § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie před 13.1.2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky. Žalobce vstoupil na území ČR dne 14.11.2011 bez platného cestovního dokladu a víza skryt v nákladovém prostoru kamionu bulharské státní poznávací značky, dne 30.11.2011 žalobce převzal rozhodnutí o zastavení řízení o azylu, neboť státem odpovědný za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu byla podle čl. 9 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 určena Maďarská republika, která s převzetím žalobce vyslovila souhlas. Na základě toho byl naplánovaný transfer dne 1.12.2011, ovšem let společnosti ČSA OK 786 do Budapešti byl neočekávaně zrušen, a proto bylo požádáno o zajištění cizince podle § 129 zákona o pobytu cizinců, doba trvání stanovena na 60 dnů, neboť se nedala určit doba trvání protestu pilotů ČSA a nový termín pro realizaci plánovaného transferu do odpovědného členského státu. Následně byl zajištěn let do Maďarské republiky dne 8.12.2011, 7.12.2011 vydalo přijímací středisko cizinců Zastávka příkaz k propuštění cizince ze zajištění z důvodů naplánovaného transferu do odpovědného členského státu, který uskutečnil dne 8.12.2011, čímž pominuly důvody zajištění. Žalovaná je toho názoru, že byly dány důvody a podmínky pro zajištění podle § 129 zákona o pobytu cizinců, které již pominuly a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Správní spis obsahuje všechny podklady nutné pro rozhodnutí podle § 129 zákona o pobytu cizinců, včetně dokladů o tom, že dne 1.12.2011 musel být cizinec z letiště Praha – Ruzyně eskortován do ZZC Bělá – Jezová, úřední záznam o transferu žalobce dne 1.12.2011 na letiště Praha – Ruzyně, odkud měl vycestovat do odpovědného členského státu. A konečně žádost o provedení transferu s policejní eskortou na mezinárodní letiště k transferu dne 8.12.2011 k letu do Budapešti ČSA OK 786.

Žalobce v žalobě namítal, že pouhým naplněním důvodů ust. § 129 zákona o pobytu cizinců není založená pravomoc policie cizince zajistit, a že by mělo být přihlédnuto i k dalším okolnostem případu, jinak jde o porušení obecných zásad v § 2 správního řádu. Takto obecně vznesená žalobní námitka může být soudem přezkoumána rovněž v obecné rovině. Jak vyplývá z podkladů ve správním spise, dne 1.12.2011 došlo k naplnění podmínek ust. § 129 zákona o pobytu cizinců, neboť transfer cizince plánovaný na tento den se neuskutečnil z objektivních důvodů nezávislých na žalované ani žalobci a pro stanovení nového termínu transferu žalobce do Maďarské republiky na základě Dublinského nařízení bylo nutno cizince zajistit. Vzhledem k procedurálním lhůtám vyplývajících z Dublinského nařízení a trvání objektivní překážky nemožnosti transferu žalobce (stávka pilotů ČSA), nebylo možno v den vydání rozhodnutí stanovit jinou dobu trvání zajištění, než tu, kterou stanovila žalovaná. Pokud žalobce vytýká žalované neprovedení žádného samostatného šetření k důvodnosti omezení osobní svobody žalobce, pak soud k této námitce pouze uvádí, že nebylo důvodu provádět nějaké další šetření vzhledem k tomu, že v případě žalobce došlo k situaci, kdy mělo dojít k realizaci Dublinské nařízení, žalobce nebylo možno předat do příslušného státu ve stanovených lhůtách a to z objektivních důvodů shora uvedených, a proto žalovaná správně přistoupila k rozhodnutí žalobce zajistit ho na základě přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství.

Po takto posouzených námitkách soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy by žalovaná měla právo na náhradu nákladů řízení, ty neúčtovala a ani jí nevznikly náklady řízení, neboť jde o její úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku, který nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.) je přípustná kasační stížnost za podmínek stanovených v § 102 a následujících s.ř.s., která musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Brně dne 20. prosince 2011

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

